

въ бѣдствіе. Понеже прислѣдвахъ онези отъ послѣдователи-тѣ му, кои-то ясно различавахъ между человѣчество-то и божество-то на Христа, тѣ побѣгнахъ въ Персію гдѣ-то добихъ свободѣ на религіи-тѣ и съставихъ едни особни църквѣ. Тѣ прѣмихъ Персію, Татарію и ся прострѣхъ до Китай, при кое-то чрѣзъ ревность-тѣ еи въ обращаніе-то умножихъ число-то на единовѣрци-тѣ си между язычници-тѣ.

За Несторіанскы-тѣ Епископы ся чюваше въ Бухарію, Тюркестанъ даже и въ Тибетъ; но най-гольмъ-тѣ часть отъ тѣхъ пакъ ся изгуби чрезъ Мухамеданизма.

Нѣ все ся намирають още на Истогу, Несторіане-тѣ подъ име *Ома-Христіани*, Назарани или Суріани.

Нѣ по-лоше станжло, на съборъ-тѣ въ *Ефесъ* кой-то стайж осемнадесеть години по-късно, за да испытва ученіе-то на Евтихія, кой-то учаше че въ Христа божественно-то и человѣческо-то естества сѣ съединени въ едно.

Това ученіе быде обявлено като правовѣрно, съ това че съ бой и заплашваніе принудихъ по-добры-тѣ Епископы за да дадѣть подписъ-тѣ си; за кое-то този соборъ е и нареченъ *разбойническій соборъ*. Нѣ вселенскій соборъ въ *Халкидонъ* въ 451. отхвърли рѣшеніе-то на Ефескый соборъ и осжди *Евтихія* като еретикъ. Негови-тѣ многочисленни привърженници *Монофизиты-тѣ* ся отдѣлихъ отъ църквѣ-тѣ, намѣрихъ